

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Antosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku K. T.

z udziałem M. S.

o zakazanie rozpowszechniania informacji, nakazanie sprostowania i przeproszenie

postanawia:

umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

W dniu 22 października 2018 r. wnioskodawczyni K. T. w trybie art. 111 ust. 1 Kodeksu Wyborczego, złożyła wniosek żądając zobowiązania pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców (...) M. S. do:

1) zakazu rozpowszechniania informacji, iż kandydat na burmistrza miasta P. pan A. T., w czasie piastowania stanowiska burmistrza miasta P. wydał z pieniędzy publicznych 99.999,99 zł na ozdobę świąteczną „(...)”;

Wnioskodawczyni wniosła także o:

2) nakazanie uczestnicze sprostowania nieprawdziwych informacji wskazanych w pkt. 1 w biuletynie miasta, na portalu społecznościowym (...) w grupach P., (...), fanpage KWW (...), na stronie www (...) oraz poprzez wywieszenie ogłoszeń na ogólnodostępnych 14 tablicach i słupach ogłoszeń w P.;

3) przeproszenie kandydata na burmistrza miasta P. pana A. T. za rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji oświadczeniem: „W swoich materiałach wyborczych rozpowszechniałam nieprawdziwe informacje o kandydacie na burmistrza miasta P. Panu A. T. w kwestii wydania przez niego 99.999,99 zł na ozdobę (...)”.

W uzasadnieniu wnioskodawczyni podniosła, że w materiałach wyborczych KWW (...), na profilu KWW (...), w mediach społecznościowych na portalu (...) w grupach P., (...) oraz na fanpage'u KWW (...) pełnomocnik wyborczy KWW (...) M. S. w dniu 19 października 2018 r. rozpowszechniała nieprawdziwe informacje dotyczące zakupu ozdoby świątecznej „(...) za 99 999 zł”. W materiale zamieszczonym w dniu 18 października 2018 r. na fanpage'u KWW (...), a następnie udostępnionym na grupach P. oraz (...) rozpowszechniła nieprawdziwe informacje o cenie zakupu tej ozdoby.

W ocenie wnioskodawczyni powyższe stwierdzenie w sposób celowy wprowadza w błąd potencjalnego wyborcę, mając wywołać wrażenie rozrzutności i braku gospodarności środkami publicznymi. Wnioskodawczyni wskazała, że uczestniczka udostępniła tę informację w mediach społecznościowych na chwilę przed ciszą wyborczą, tj. o godz. 23:56, co uniemożliwiło kandydatowi na burmistrza A. T. ustosunkowanie się do stawianych mu nieprawdziwych zarzutów.

Sąd ustalił, co następuje:

A. T. był kandydatem na burmistrza P. z Komitetu Wyborczego Wyborców (...) w wyborach samorządowych w 2018 r. Wnioskodawczyni K. T. jest pełnomocnikiem wyborczym KWW (...)

Uczestniczka M. S. jest pełnomocnikiem wyborczym Komitetu Wyborczego Wyborców (...), którego kandydatem na burmistrza P. była A. S..

Na stronie internetowej na portalu społecznościowym (...) KWW (...) M. S. zamieściła odezwę podsumowującą dobiegającą końca kampanię wyborczą, używając sformułowania: „(...)”

Paw i 32 sztuki latarniowych ozdób świątecznych wraz z kosztami dostawy i montażu kosztowały 99.999,99 zł.

Wybory na urząd burmistrza wygrał A. T., zdobywając 1568 głosów ((...) informacja z PKW).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych w aktach sprawy dokumentów oraz informacji dostępnych na stronie Państwowej Komisji Wyborczej. Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im waloru wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

Postępowanie należało umorzyć.

Zgodnie z art. 111 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. 21, poz. 112 ze zm. dalej kodeks wyborczy), jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wnioski o wydanie orzeczenia:

- 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji;
- 2) przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje;
- 3) nakazania sprostowania takich informacji;
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste;
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone;
- 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100.000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Podkreślić należy, że tryb określony w art. 111 kodeksu wyborczego jest trybem szczególnym. Ma on na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu kampanii wyborczej poprzez zapobieganie takim naruszeniom praw podstawowych kandydatów, które mogą wpłynąć na wynik wyborów.

Zgodnie zaś z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W ocenie Sądu ochrona przewidziana w art. 111 kodeksu wyborczego odnosi się do treści rozpowszechnianych w trakcie kampanii wyborczej. Wydanie orzeczenia dotyczącego ewentualnych naruszeń mających miejsce w trakcie trwania kampanii po jej zakończeniu jest zbędne ponieważ odpada wówczas cel ochrony wyrażony w art. 111 kodeksu wyborczego. Tym samym w przedmiotowej sprawie postępowanie należało umorzyć z uwagi na fakt, że głosowanie na burmistrza P. zostało rozstrzygnięte już w pierwszej turze w dniu 21 października 2018 r. i wygrał je A. T., którego

pełnomocnikiem wyborczym jest wnioskodawczyni. Nie ma więc potrzeby prowadzenia postępowania zapewniającego prawidłowy przebieg kampanii, gdyż z uwagi na jej zakończenie jest ono w niniejszej sytuacji bezprzedmiotowe.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 111 kodeksu wyborczego w zw. z art. 355 § 1 i § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

(...)